

MA RINA

www.navy.ro

ROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

NUMĂR SPECIAL

Anul XXV Nr. 6 (180) 2016 • NUMĂR SPECIAL

FORȚELE NAVALE ROMÂNE

Ochiul Flotei

▲ 24 aprilie 2014, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Instrucția tragerii, în cadrul modului de pregătire militară generală a soldaților voluntari din Forțele Navale.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

◀ 5 octombrie 2015, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
„Test de navigație!”, la începutul cursului pentru prima funcție a aspiranților absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2015 „Regele Ferdinand 150”.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

▲ 6 august 2014, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Școala de rame, în cadrul modului de pregătire militară de specialitate desfășurat de soldații voluntari din Forțele Navale.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

► 2 martie 2012, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale, înmânând certificatele de absolvire a programului de pregătire militară al soldaților voluntari din Forțele Navale.

Foto: Cristian VLĂSCÉANU

► 16 septembrie 2016, corveta *Contraamiral Horia Macellariu*, Marea Neagră.
Family Photo cu aspiranții de la cursul de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia, aflați la prima ieșire pe mare în calitate de ofițeri. În mijlocul lor, comandantul Divizionului 50 Corvete, comandorul Liviu-Auraș Coman.

Foto: Mihai EGOROV

GRUPUL MASS-MEDIA
AL FORTELOR NAVALE
MARINA ROMÂNĂ

Revistă fondată în 1990,
editată de Statul Major al Forțelor Navale

Redactor-șef:
Căpitan-comandor ing. Mihai EGOROV
e-mail: egorovmihai@yahoo.com

Secretar de redacție:
Locotenent-comandor ing. Cosmin OCHEȘEL
e-mail: ocheselsosmin@yahoo.com

Redactori:
Bogdan DINU
e-mail: redbogdan@yahoo.com
Olivia BUCIOACĂ
e-mail: oliviabucioaca@yahoo.com

Fotografi:
Caporal cls. a III-a Cristian VLĂSCLEANU
Caporal cls. a III-a Ionuț FELEA

ADRESA REDACȚIEI:
Str. Ștefăniță Vodă nr. 4
Tel./Fax: 0241-619.539
e-mail: gmmfn@yahoo.com

Ediția s-a încheiat în data de 16.02.2017

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției
texte și fotografii

care se încadrează în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

Răspunderea juridică pentru conținutul articolelor
aparține în exclusivitate autorilor,
conform art. 206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere
în condițiile specificării sursei.

ISSN: 1222-9423

C-da 1251/2017; B 0295

Tehnoredactarea, corectura și tiparul:

Centrul Tehnic-Editorial al Armatei
Bd. Ion Mihalache nr. 124-126, București,
Tel.: 021-2242634

DTP: P.c.c. Tudora NECOARĂ

SUMAR număr special

Școala de Aplicație a Forțelor Navale Arc peste timp	3
Amfiteatrul performerilor	4
Viceamiralul Constantin Bălescu	10
Interviu	13
120 de ani de tradiție în instruirea echipajelor	16
Aspiranții de azi, comandanții de mâine	20
Etape cheie	22
Aspecte din activitatea desfășurată în cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale	24

◀ Aspect din timpul
ceremonialului
de deschidere
al cursului de formare
a soldaților voluntari
în Forțele Navale.
(mai 2014)

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

► Militari instruiți
la Școala
de Aplicație
a Forțelor Navale
„Viceamiral
Constantin
Bălescu”,
Mangalia.
(iunie 2013)

Foto: Cristian
Vlăsceanu

1896 Se înființează Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină la Galați.

1898 Se înființează, la Constanța Școlile Marinei, cuprinzând: Școala de Aplicație a Sublocotenenților; Școala de Marină și de Submecanici; Școala de torpile; Bricul Mircea, destinat stagiului de practică.

1909 Școala de Aplicație a Sublocotenenților se transformă în Școala Navală Superioară de Marină, iar Școala de Marină în Școala de Submecanici Submaștri de Marină.

1920 S-a înființat la Constanța, Școala Navală organizată pe două secții: Secția Școala Pregătitoare; Secția Școala de Aplicație, arma marină.

1924 Școala Navală s-a organizat pe 3 ani de învățământ: Anul I - Curs pregătitor; Anul II - Curs normal; Anul III - Curs de Aplicație.

1930 S-a renunțat la sistemul de învățământ pe 3 ani; în cadrul Școlii Navale, a luat ființă Școala de Aplicație a Forțelor Navale cu durata de 2 ani.

1944 Din cauza războiului, Școala Navală funcționează la Turnu Măgurele cu Școala Pregătitoare (anul I: punte; anul II: punte și mecanici); Școala de Aplicație.

1947 Școala Navală și Școala de Submaștri se mută de la Tumu Măgurele la Constanța.

1948 Școlile de marină au fost unificate sub denumirea de Școala Navală și Școala de Submaștri.

1948 Sub noua denumire de Școlile Marinei Militare, regăsim Școala de ofițeri (cu specialitățile Punte și Tehnici, fiecare având o Secție Pregătitoare și o Secție Specială) și Școala de Maștri Tehnici.

1951 S-a înființat Școala Specialiști și Carnici cu sediul la Tulcea.

1953 S-a trecut la pregătirea pe specialitățile corespunzătoare unităților de luptă. Au funcționat diferite cursuri de perfecționare a ofițerilor, în funcție de nevoile Marinei Militare.

1954 Se desființează Școlile Marinei Militare.

1957 Școala de Specialiști și Carnici și-a schimbat denumirea în Școala de Specialități de Marină.

1958 Școala de Specialități de Marină și-a schimbat denumirea în Corpul 253 Echipaje, apoi a fost dislocat din garnizoana Tulcea în garnizoana Brăila.

1959 Corpul 253 Echipaje și-a schimbat denumirea în Corpul 335 Echipaje; S-a înființat Corpul Școală Echipaje nr. 12 cu sediul la Mangalia.

1960 S-a desființat Corpul 335 Echipaje de la Brăila.

1962 Corpul Școală Echipaje nr. 12 se transformă în Școala de Echipaje a Marinei, la Mangalia, în actuala locație.

1965 Se înființează, în cadrul Școlii de echipaje, Școala de Ofițeri în rezervă care funcționează 2 ani.

1968 Școala de Echipaje se transformă în Centrul de Instrucție al Specialiștilor Marinei Militare.

1973 Centrul de Instrucție al Specialiștilor Marinei Militare își schimbă denumirea în Centrul de Instrucție al Marinei Militare.

1990 În cadrul Academiei Navale „Mircea Cel Bătrân” se înființează Facultatea de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară.

1991 Centrul de Instrucție al Marinei Militare se transformă în Centrul de Perfecționare a Pregătirii cadrelor Marinei Militare.

1997 Se desființează Centrul de Perfecționare a Pregătirii cadrelor Marinei Militare.

2001 Se înființează Baza de Instrucție Navală la Mangalia.

2003 Pe structura Facultății de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară din Academia Navală se înființează Școala de Aplicație a Forțelor Navale; Baza de Instrucție Navală trece în subordinea Școlii de Aplicație.

2005 Baza de Instrucție Navală se transformă în Centrul de Instrucție al Forțelor Navale.

2006 Școala de Aplicație a Forțelor Navale a primit denumirea onorifică de „Viceamiral Constantin Bălescu”.

2007 Centrul de Instrucție al Forțelor Navale își schimbă denumirea în Centrul de Instruire al Forțelor Navale.

2008 Școala de Aplicație se mută la Mangalia, având în componență și Centrul de Instruire al Forțelor Navale.

2011 Școlii de Aplicație a Forțelor Navale i se acordă Drapelul de luptă.

2016 Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” a primit „Emblema de Onoare” a Forțelor Navale, „Emblema de Onoare” a Forțelor Terestre și „Emblema de Onoare” a Forțelor Aeriene.

AMFITEATRUL PERFORMERILOR

Comandor (r) dr. **Marian MOȘNEAGU**

De-a lungul celor 120 de ani de existență, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” și-a îndeplinit cu rigoare și competență misiunea primordială de a gestiona unitar formarea continuă a ofițerilor cu grade inferioare, maiștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari, prin diferite programe de instruire în raport cu nevoile Statului Major al Forțelor Navale, în forme și modalități similare, în prezent, celor din armatele statelor membre ale Alianței Nord-Atlantice sau ale Uniunii Europene.

Modelul învățământului naval occidental

Atât pentru specializarea superioară, cât și în perspectiva încadrării funcțiilor de comandă de pe navele de luptă intrate în dotarea Marinei Militare Române în perioada interbelică, unii ofițeri de marină merituosi au urmat, pe bază de concurs, cursurile Academii Navale din Franța, Anglia, Italia, Imperiul Austro-ungar, Germania, Norvegia și Belgia sau au fost ambarcați pentru stagii de pregătire pe nave militare străine.

Între anii 1881-1920, majoritatea ofițerilor de marină a provenit din Școala de Artilerie și Geniu, înființată în anul 1881 la București, urmând apoi cursurile de specializare în țară sau străinătate.

Ca urmare a cerințelor privind creșterea numărului de ofițeri de marină, în anul 1910 în cadrul Școlii de Artilerie și Geniu s-a înființat o Secție Pregătitoare a Ofițerilor de Marină, instituția numindu-se în continuare Școala de Artilerie, Geniu și Marină, iar din anul 1919, Școala de Artilerie și Marină. Programul său de învățământ cuprindea, pe lângă disciplinele comune celor două secții (Tactica infanteriei, Tactica artileriei, Topografie, Guri de foc și muniții etc.) și „cursuri speciale Marinei”. În fiecare an, viitorii ofițeri de marină erau ambarcați pentru practică pe bricul *Mircea* sau pe crucișătorul *Elisabeta*. După perioada pregătitoare din cadrul Școlii de Artilerie, Geniu și Marină, elevii erau avansați la gradul de sublocotenent.

Spre sfârșitul secolului al XIX-lea, când numărul ofițerilor proveniți din alte arme ajunsese să fie apreciabil, problema specializării acestora pentru Marină a devenit o prioritate.

Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină (1896-1909)

Un moment important în activitatea de perfecționare a pregătirii ofițerilor de marină l-a constituit înființarea, în baza Înaltului Decret nr. 1093 din 26 februarie 1896, la Galați, pe lângă Depozitul Flotilei, a Școlii de Aplicație a Sublocotenenților de Marină, cu durata studiilor de doi ani.

Scopul acesteia era „de a da instrucțiunea specială de marină ofițerilor proveniți din absolvenți ai școlilor militare din țară”.

În anul 1897 a fost întocmit „Regulamentul școlilor pentru organizarea Școlii de Aplicație a Sublocotenenților și a Școlii de Marină”.

Această instituție de învățământ a fost mutată în anul 1901 la Constanța, pe lângă Divizia de Mare, unde existau mai multe bastimente, printre care și bricul *Mircea*, precum și o bază materială adecvată pregătirii personalului de marină.

Prin această măsură, s-a realizat concentrarea în aceeași localitate atât a învățământului destinat formării ofițerilor de marină, a căror pregătire militară generală era asigurată de Școala Militară de Artilerie și Geniu din București, cât și a celui care pregătea gradele inferioare necesare Marinei Militare.

În anul 1902, a intrat în vigoare *Regulamentul de funcționare* a școlii. Astfel, pe durata celor doi ani de studii erau aprofundate disciplinele Manevra navelor, Tactica și strategia navală, Navigația și calculele de navigație, Artileria de marină, Tragerile de la bord, Bateriile de coastă, Apărarea antisubmarină, Torpile, Electricitate, Construcții navale și teoria vasului, Căldări și mașini marine, Desen, Drept internațional și Artă militară.

La sfârșitul perioadei teoretice, după examen, ofițerii-elevi se ambarcau pe bricul *Mircea* sau pe alte nave ale Marinei

Militare. De asemenea, pe timpul practicii se efectuau vizite de studiu la diferite instituții.

La 25 iunie 1908 a fost pusă piatra fundamentală a localului Școlilor Marinei, de pe strada Traian nr. 53 din Constanța, actualul sediu al Muzeului Marinei Române.

Școala Navală Superioară de Marină (1909-1922)

Prin Înaltul Decret Regal nr. 2928 din 29 octombrie 1909, Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină s-a transformat în Școala Navală Superioară de Marină, cu sediul în localul situat pe str. Traian nr. 53 din Constanța.

Durata Școlii Navale Superioare era de un an, cursurile acesteia putând fi urmate numai de ofițeri de marină cu gradul de locotenent.

Prin art. 6 al Legii de organizare a Marinei Militare, respectiv prin Înaltul Decret nr. 4225 din 3 octombrie 1912, „Școalele Marinei constituiesc o unitate de direcție și cuprind: Școala Navală Superioară; Școala de Marină a Maiștrilor Militari; Școala de Tragere a Marinei; Școala de Hidrografie și Pilotagiu; Școalele Practice la Bord, pentru Ofițeri și Trupă”. Fiecare dintre aceste școli urma să se conducă după regulamente proprii, toate subordonându-se Comandamentului Marinei Militare.

Regulamentul Școlii Navale Superioare preciza că scopul acesteia era de „a da instrucțiune superioară, teoretică și practică ofițerilor de marină”.

Școala Navală Superioară și-a încetat activitatea odată cu izbucnirea Primului Război Mondial.

În baza Referatului din 5 mai 1920 al Direcției V Marină din Ministerul de Război, s-a dispus separarea Secției de Marină din Școala de Artilerie, Geniu și Marină, creându-se în localul fostelor Școli de Marină din Constanța Școala Navală.

Prin urmare, în toamna anului 1920 s-a înființat Școala Navală, care a funcționat încă de la înființare în Constanța, pe strada Traian nr. 53. Spre deosebire de Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină și Școala Navală Superioară, care specializau ofițeri promovați din alte arme sau absolvenți

Elevii Școlii Navale la bordul canonierei *Stihl*.

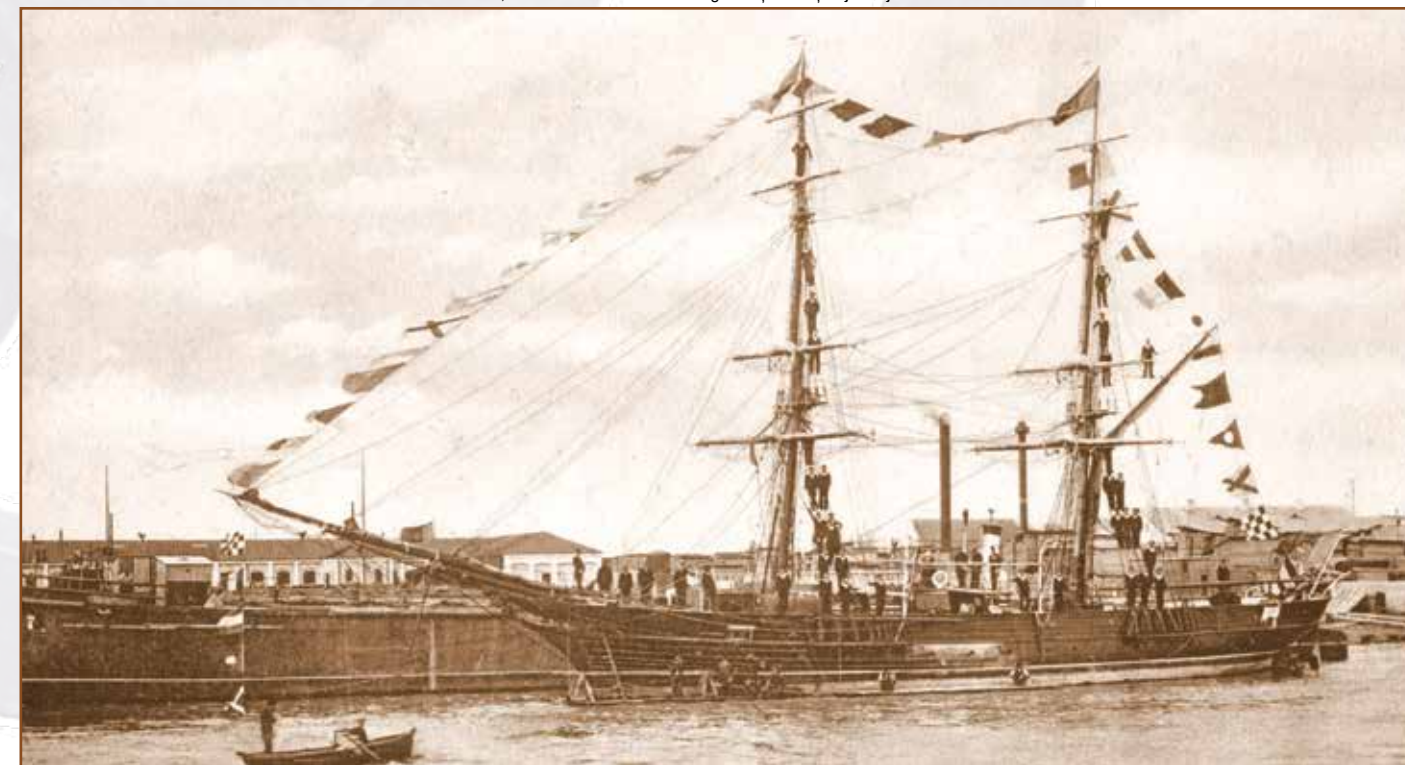
ai Școlii de Artilerie, Geniu și Marină, Școala Navală pregătea în mod independent ofițeri de marină.

Până în anul școlar 1923-1924, Școala Navală a fost organizată pe două secții: Secția (Școala) Pregătitoare, cu durata de doi ani, după care elevii erau avansați la gradul de sublocotenent de marină și Secția (Școala) de Aplicație, care cuprindea toți sublocotenenții care au urmat Secția Pregătitoare sau alți ofițeri care nu aveau specializarea în arma Marină. Prima serie de ofițeri-elevi a Secției de Aplicație a urmat cursurile cu o durată de doi ani. Seriile următoare au urmat cursurile Secției de Aplicație timp de un an.

În cadrul Secției de Aplicație se studiau cunoștințe generale (Limba engleză, Limba italiană, Calcul diferențial), cunoștințe militare generale (Aerostație și aviație, Legături și comunicații, Tactica armatei) și cunoștințe marinărești (Istoria războaielor maritime, Navigație astronomică, Trageri de artilerie navală, Turbine, Mine și torpile, Submarine).

O atenție deosebită se acorda lucrărilor personale întocmite de ofițerii-elevi în cadrul Secției de Aplicație.

Bricul *Mircea*, la bordul căruia s-au instruit generații de ofițeri și maiștri militari de marină.

Viceamiralul dr. Aurel Popa, șeful Statului Major al Forțelor Navale înmânând Drapelul de Luptă al Școlii de Aplicație, comandorului Vasile Chirilă, comandantul instituției. (29 octombrie 2011)

În Regulamentul de funcționare a Școlii Speciale (de Aplicație) de Marină se prevedea că „la orice interogațiune ofițerii-elevi vor prezenta lucrările, eventuale relative cursuri”. De asemenea, regulamentul prevedea că „la examenul de absolvire a școlii, elevii vor prezenta comisiei examinatoare lucrările de aplicație: un memoriu asupra tragerilor de artilerie și infanterie la bord; un memoriu asupra apărării submarine; un caiet de calcule nautice; un caiet de crochiuri hidrografice; un caiet de crochiuri relative la tunuri, torpile, mașini sau planuri de bastimente...”.

Pe baza încheierii Consiliului Suprem al Armatei, Ministerul a decis cu nr. 434/16 mai 1921 organizarea unui curs pregătitor pentru căpitani combatanți de toate armele și pentru cei aspiranți din promoțiile admise pentru gradul de maior.

Școala de Aplicație a Marinei (1922-1950)

Școala de Aplicație a Marinei a început să funcționeze în anul 1920, corelându-și activitatea cu cea a Școlii Navale. Școala de Aplicație pentru specializarea ofițerilor cu gradul de locotenent și sublocotenent, constituită ca secție a Școlii Navale, urma să aibă durata de doi ani. După primii doi ani pregătitori și avansarea la gradul de locotenent, ofițerul urma să continue pregătirea în cadrul Secției de Aplicație cu durata de un an, astfel încât să nu fie repartizat la unitatea de nave decât cu instrucția de bază definitivată. De asemenea, după primul an de studiu s-a decis accentuarea laturii formative, prin prelungirea stagiului de practică la nave. În cadrul acestei Secții intrau și ofițeri care făceau serviciul în flotă dar nu aveau calificarea în arma Marină, până la gradul de căpitan.

În planul de învățământ al Școlii de Aplicație figurau Calcul diferențial și integral, Limba engleză, italiană și rusă, Aeronautică, Transporturi fluviale, Comunicații și legături, Cunoștințe generale asupra războiului, Legislație

Defilarea efectivelor Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” la împlinirea a 115 ani de la înființare. (29 octombrie 2011)

și administrație, Psihologie și educație militară, Istoria războaielor maritime, Navigație, Manevra vaselor cu vele, Artilerie navală, Teoria navei, Căldări marine, Mine submarine, Navigație submarină, Electricitate, Drept internațional maritim.

În anul 1928, când a fost elaborată o nouă programă școlară, au fost stabilite și cursurile pentru Secția ofițeri mecanici: Matematică (Algebră, Geometrie, Trigonometrie, Analiză infinitezimală), Mecanică, Geografie maritimă și oceanografie, Navigație și cosmogonie, Mașini marine, Arme sub apă, Construcții navale și teoria navei, Electricitate, Electrotehnică și radio-gonio, Hidrografie și meteorologie, Manevra navei, Topografie, Manevra aparatelor navale, Bărci, șalupe, Manualul gabierului și timonierului, Coduri și semnale, Serviciul de bord, Limbi străine, Regulamente militare, Muzică, Gimnastică, Scrimă etc.

În anul 1928, a fost elaborat primul Regulament de funcționare, cu modificările sale din 1935, apoi „Regulamentul pentru organizarea și funcționarea Școlii Navale” din 1938, precum și Instrucțiunile și planurile de învățământ elaborate de Inspectoratul Marinei.

În anul de învățământ 1924-1925, Școala Navală a fost structurată pe trei ani de studii, cu următoarele profile: Anul I Curs pregătitor, Anul II Curs normal și Anul III Curs de Aplicație. După absolvirea cursului normal, elevii erau avansați la gradul de sublocotenent (aspirant) și urmau, în continuare, Cursul de Aplicație. La acest sistem s-a renunțat în anul 1927, când Școala Pregătitoare s-a despărțit de Școala de Aplicație.

La 15 iunie 1931, Comandamentul Marinei s-a mutat de la București la Constanța, în localul Școlii Navale din str. Traian nr. 53, la etaj.

La 1 aprilie 1932 s-a înființat Comandamentul Școlilor Marinei Regale. „În anul 1941 cadrele, subunitatea de deservire și materialele școlii au fost evacuate în comuna Movilița, județul Constanța. În toamna aceluiași an, după încheierea stagiului de practică la nave, efectivele școlii au fost readuse în orașul Constanța. În anul școlar 1941-1942 Școala de Aplicație nu a funcționat”.

Din cauza bombardamentelor, în luna aprilie 1944 școala a fost mutată pentru o lună de zile la Tariverde, județul Constanța. La 22 mai 1944, după terminarea cursurilor și repartizarea elevilor pentru practică la diferite unități ale Marinei Militare, o parte din cadre, împreună cu compania de gospodărire, materialul de studii și mobilierul au fost transferate la Zimnicea, jud. Teleorman.

Începând din luna decembrie 1944, Școala Navală a fost dislocată de la Zimnicea la Turnu Măgurele, în cazarma „Regele Mihai I”.

La 15 octombrie 1944, Școala Navală s-a mutat la Turnu Măgurele, în cazarma Regimentului 20 Infanterie.

Instrucția tragerii, în cadrul modului de pregătire militară generală a soldaților voluntari din Forțele Navale, desfășurată pe terenul de instrucție al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”. (24 aprilie 2014)

La 20 iulie 1945 Școala Navală s-a mutat cu tot materialul de studii și mobilierul din localul Regimentului 20 Infanterie la Liceul de băieți din Turnu Măgurele. Cursurile teoretice au fost întrerupte până la 11 august 1945, cursanții fiind trimiși în concediu pentru 20 de zile.

La 1 noiembrie 1945, Școala Navală funcționa cu Școala Pregătitoare (anul I Punte + anul II Punte și Mecanici) și Școala de Aplicație (ofițerii promoției 1944 punte și mecanici).

La 1 septembrie 1947 efectivele școlii au revenit la Constanța. Întrucât localul școlii fusese ocupat de trupele sovietice, comanda și serviciile instituției au funcționat o perioadă în clădirea Bursa Nouă din portul Constanța, iar activitatea didactică s-a desfășurat la bordul Navei-Școală *Mircea*. Școala Navală a început cursurile în ziua de 3 noiembrie 1947, la bordul navei-școală *Mircea*.

În ziua de 30 aprilie 1948, Școala Navală s-a mutat de la Nava-Școală *Mircea* în localul fostei Școli de Submaștri din str. Mircea cel Bătrân.

Aspect din timpul modului de pregătire militară generală a soldaților voluntari din Forțele Navale. (18 iunie 2012)

Instrucție marinărească la bazinul de înot al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”. (9 septembrie 2012)

Perfecționarea pregătirii ofițerilor de marină în perioada postbelică

După 1950, perfecționarea pregătirii ofițerilor, organizată sub forma unor cursuri de perfecționare, a inclus o diversitate de forme și mijloace. Acestea constau în convocări, antrenamente, aplicații (exerciții) strategice, operative, tactice și de specialitate, tabere, marșuri de instrucție, ieșiri pe mare, stagii în marina comercială, exerciții demonstrative-metodice la diferite categorii de pregătire, lucrări personale sau colective, programe personale de perfecționare, însușirea cunoștințelor prevăzute în programele integrale pentru examenele de grad, de trecere în altă armă sau specialitate militară, pentru concursul de admitere în Academia Militară, completarea pregătirii militare și de specialitate a ofițerilor în unități, după programe speciale, cursuri de pregătire în cadrul unității, fără scoaterea de la locul de muncă, într-o gamă largă de forme, stagii de practică și de specializare, participarea la forme de perfecționare și specializare organizate de alte ministere, organe centrale etc., urmarea cursurilor unor instituții militare sau civile de învățământ superior, cursuri postacademice, masterat, doctorat etc.

Din anii '50 s-a reluat practica pregătirii ofițerilor de marină în străinătate, optându-se însă pentru Școala Militară Superioară de Marină, Academile Militare „Krîlov”, „K.E. Vorosilov” și Academia Tehnică din U.R.S.S.

Cursurile de perfecționare s-au efectuat, de regulă, în cadrul Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân” (înființat în anul 1973), respectiv Academiei Navale, după 1990, a Centrului de Instrucție al Marinei Militare, transformat în Baza de Instrucție Navală Mangalia, sau după caz, în Academia Militară, astăzi Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, precum și în cadrul altor structuri și centre specializate ale Ministerului Apărării Naționale.

Pentru pregătirea militarilor în termen și a gradaților în această perioadă au mai funcționat Școala Specialiști și Carnici (1 august 1951-25 decembrie 1957), Școala Specialității de Marină (25 decembrie 1957-5 iunie 1958), Corpul 253 Echipaje (5 iunie 1958-22 februarie 1959), Corpul 335 Echipaje (22 februarie 1959-27 februarie 1960), Corpul Școală Echipaje nr. 12 Mangalia (10 ianuarie 1959-1 aprilie 1962), Școala de Echipaje a Marinei Militare (1 aprilie 1962-1 septembrie 1968), Școala de Specialități a Marinei Militare (1 septembrie 1968-12 septembrie 1968), Centrul de Instrucție al Specialiștilor Marinei Militare (12 septembrie 1968-1 august 1973), Centrul de Instrucție al Marinei Militare (1 august 1973-31 august 1991), respectiv Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Marinei Militare (1 august 1991-1 iunie 1997).

Ulterior, atribuțiile Școlii de Aplicație pentru Marina Militară au fost preluate de Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, care

Oră de pregătire fizică la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”. (12 mai 2014)

Foto: Cristian VLĂSCĂNEANU

Contraamiralul de flotilă Daniel Căpățînă, comandantul Flotei, discutând cu aspiranții de la cursul de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia. (6 decembrie 2016)

a organizat anual cursuri de carieră (de bază, avansate, de stat major și post-universitare), de specializare și perfecționare în conformitate cu modelele prefigurate și standardele aprobate NATO/P.f.P., cursuri intensive de limbi străine: engleză, franceză, germană, rusă, greacă și turcă, respectiv cursuri în domenii complementare, precum ecologie, protecția mediului, autoapărare, GMDSS ș.a.

Reluarea tradiției

Școala de Aplicație a Forțelor Navale a fost reînființată la 1 septembrie 2003. Înscriindu-se în concepția unitară de organizare și conducere a procesului de formare și de perfecționare a pregătirii personalului din Forțele Navale, instituția a funcționat inițial în subordinea Academiei

„Înmânarea armei”, soldaților voluntari aflați la modulul de pregătire militară generală a soldaților voluntari din Forțele Navale la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”. (16 aprilie 2015)

Foto: Cristian VLĂSCĂNEANU

Navale „Mircea cel Bătrân”, ca urmare a reorganizării Facultății de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară din Academia Navală.

În noul cadru instituțional, Școala de Aplicație asigură perfecționarea pregătirii personalului militar și civil din Forțele Navale, de formare a ofițerilor de marină în rezervă, de instruire a militarilor cu termen redus (gradați, soldați) și a recruților necesari unităților Forțelor Navale, precum și de formare a soldaților și gradaților voluntari necesari Forțelor Navale, prin cursuri de carieră și de nivel. De asemenea, școala a preluat formarea ofițerilor în rezervă pentru Forțele Navale.

În perioada 1 septembrie 2003 - 1 iunie 2005, în subordinea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale a funcționat Baza de Instrucție Navală Mangalia, transformată ulterior în Centrul de Instrucție al Forțelor Navale. Acesta este destinat pregătirii militarilor voluntari prin organizarea cursurilor de formare și a cursurilor de formare și pregătire avansată necesare formării, dezvoltării și utilizării conform cerințelor de încadrare a Forțelor Navale cu personal profesionalizat și de operaționalizare a structurilor care acționează pentru îndeplinirea misiunilor specifice în timp de pace, în situații de criză și la război.

În privința standardelor specifice armeei, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” propune metodologii, criterii și standarde de performanță pentru evaluarea capacității operative și tehnice a unităților din Forțele Navale, experimentează procedee tactice și tehnice de ducere a acțiunilor specifice și colaborează cu structurile de cercetare-dezvoltare din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, Statul Major al Forțelor Navale și din celelalte Școli de Aplicație din Armata României. ■

VICEAMIRALUL CONSTANTIN BĂLESCU

Comandor (r) dr. **Marian MOȘNEAGU**

Fiul Anetei și al funcționarului vamal Ion Bălescu, viitorul amiral s-a născut pe 12 ianuarie 1864, la Turnu Severin. La scurt timp după naștere, familia s-a mutat la Călărași. Rămas orfan de mamă la numai 11 ani, și-a câștigat existența dând meditații și ocupând un post de pedagog. Atras de meseria de marinar, s-a prezentat la concursul care desemna candidați pentru Școala Navală din Brest, la 15 septembrie 1881 numărându-se printre elevii acesteia. Devenit aspirant în Marina franceză, între anii 1882 și 1883 a efectuat stagiul la bordul cuirasatului *Redoutable* și o călătorie în jurul lumii la bordul navei-școală franceze *Reine Blanche*, experiență care i-a permis acumularea unui volum important de cunoștințe de navigație, tactice și tehnice. Vorbea foarte bine limbile franceză și engleză și satisfăcător spaniola, italiana și germana.

A urcat treptele ierarhiei militare, fiind înaintat în grad de la sublocotenent (1 august 1883), locotenent (1 aprilie 1887), căpitan (10 mai 1891), maior (8 aprilie 1896), căpitan-comandor (28 noiembrie 1903), comandor (10 mai 1907), contraamiral (10 mai 1913) la viceamiral (1920).

În primii săi ani de activitate a ocupat o serie de funcții în cadrul Inspectoratului Porturilor, începând cu 1 august 1886, fiind ambarcat pe o șalupă de grăniceri (20 iulie 1886-1 ianuarie 1887), bricul *Mircea* (16 aprilie-11 mai 1887), comandant al șalupei *Smârdan* (15-20 mai 1887) și, respectiv, al șalupei *Rahova* (27 noiembrie-1 decembrie 1887). „*Caracter tăcut și posomorât, neglijent, nu are autoritate asupra oamenilor, trăiește retras, arată puțin zel, nu are aptitudine pentru marină, slab cu inferiorii, puțin scrupulos, inteligență limitată și capacitate în consecință, pricepe greu. Are dorința de a se perfecționa în arma sa. Este încă tânăr și desigur se va îndrepta, este util în serviciu, pe bastimente, fiind ieșit din Școala Navală de la Brest*” – au fost primele impresii pe care i le-a făcut colonelului Ioan Murgescu, comandantul Flotei, la 1 aprilie 1887.

În anul 1887, sub conducerea sa au fost trimise nouă grade inferioare la Arsenalul de construcții navale de la New Castle și șase la Le Havre, pentru supravegherea construcției viitoarei navă-amiral a Marinei Militare Române, crucișătorul *Elisabeta*, comandat în Anglia și a torpiloarelor aflate în construcție în Franța.

În perioada 1 mai 1889-10 mai 1891 a fost îmbarcat ca ofițer de calcule și tir pe crucișătorul *Elisabeta*. A participat la voiajele de instrucție ale navei în primul an în Marea Mediterană, cu escală la Constantinopol, și în al doilea an cu vizite la Smirna, Chios, Alexandria, La Valetta, La Goulette, Villefranche, Toulon, Tanger, Cadiz, Brindisi, Ancona, Trieste, Pola, Fiume, Corfu, Souda, Pireu, Salonic, Constantinopol și Constanța. „Ca

ofițer de calcule și tir s-a condus în mod excelent. Este capabil, instruit, inteligent și studios” – îl caracteriza comandantul crucișătorului, colonelul Vasile Urseanu.

La 10 mai 1891 a fost repartizat la Arsenalul Flotei. La 8 aprilie 1892 a revenit la Inspectoratul Porturilor, unde a îndeplinit funcția de comandant al Companiei I a portului Sulina și al staționarului *Bistrița*, navă destinată serviciului de carantină.

Întrucât în anul 1892 pe coastele Rusiei și cele ale Asiei izbucnise o epidemie de holeră, la Sulina s-au primit ordine severe privind intrarea în port a navelor provenind din țările contaminate. În această situație s-a produs un incident, provocat de pasagerul rus *Olga* care, sfidând regulile regimului de carantină, și-a continuat drumul spre intrarea în port, fără a ține cont de avertismentele primite din partea șalupei românești *Rahova*. După două lovituri de avertizare, la ordinul său șalupa a executat cu tunul de la bord o lovitură în catargul din prova navei, avariindu-i coșul. În aceste împrejurări, comandantul navei ruse s-a decis să oprească și să respecte măsurile hotărâte de guvernul român. „*Căpitanul Bălescu C. s-a condus foarte bine în serviciile sale de la Sulina. A supravegheat bine serviciul de carantină de la Sulina. Are conduită morală foarte bună. Este un ofițer de viitor care va aduce însemnate servicii Flotei, prin instrucția și tactul său corect*” – aprecia colonelul Ioan Murgescu.

La 28 aprilie 1894 s-a îmbarcat pe Nava-Școală *Mircea*, cu care a efectuat prima parte a campaniei de instrucție în Marea Neagră. În partea a doua a vizitat porturile Taranto, Ancona, Veneția, Trieste, Pola și Constantinopol. De la 1 martie 1895 a funcționat timp de un an la Administrația Centrală a Războiului din cadrul Ministerului de Război, iar de la 1 aprilie 1896 a revenit la Inspectoratul Navigației și Porturilor, fiind numit căpitan de port clasa I al portului Constanța.

Începând cu 1 aprilie 1897 a preluat funcția de comandant secund al crucișătorului *Elisabeta*, navă cu care a participat la efectuarea unor lucrări hidrografice ale portului Constanța și ale radei acestuia, la trageri de artilerie la țintă și la lansări de torpile. „*Este un bun ofițer superior de marină. S-a pus în curent cu practica serviciului la bord de la care a fost privat prin lunga detașare la uscat. Va trebui ambarcat din nou în calitate de comandant și atunci își va completa desigur cunoștințele practice ale serviciului. Conduită foarte bună*” – aprecia generalul Ioan Murgescu, în calitate de inspector general al Marinei.

La 1 aprilie 1898 a fost numit comandantul bricului *Mircea*, cu care a navigat numai pe Marea Neagră, în partea a doua a campaniei vizitând porturile bulgare Burgas și Varna.

Odată cu punerea în aplicare a Legii de organizare a Marinei Militare din anul 1898 și cu mutarea Școlilor Marinei

la Constanța, la 1 octombrie 1898 a devenit comandantul acestora. În această calitate, a depus eforturi susținute pentru aducerea școlilor la Constanța și instalarea lor într-un imobil adecvat. După vizitarea mai multor clădiri, a optat pentru cele situate pe Strada Ceres, respectiv Strada Franceză din Constanța, adresându-se primarului urbei cu cererea de a aproba închirierea acestora, pentru trei ani, Diviziei de Mare. Ca urmare, începând cu anul 1899, Școlile Marinei au funcționat la Constanța. „*Locotenent-colonelul Bălescu C. se ocupă cu multă stăruință de școli și aduce reale servicii Marinei. Este un ofițer studios și cu mult viitor*” – consemna contraamiralul Ioan Murgescu în octombrie 1899 în foaia sa de apreciere.

Aflat la conducerea Școlilor Marinei, a redactat cursurile „Războiul maritim”, „Cursul de navigație și hidrografie” și „Morală militară” care, expunând principii și metode de acțiune ale Marinei Militare, precum și norme de educație morală întemeiate pe cultul datoriei și al patriei, au constituit o bază de cunoștințe profesionale și etice pentru ofițerii care au frecventat aceste școli sau Școala de Război, unde a fost profesor și director.

De la 1 aprilie 1901 a preluat comanda crucișătorului *Elisabeta*. „*Este bine cunoscut de toți șefii săi pentru a mai fi nevoie să fie notat detaliat. Asemenea și valoarea sa personală îl plasează între excelenții ofițeri superiori ai acestei arme*” – îl aprecia în octombrie 1901 comandantul Diviziei de Mare, căpitan-comandorul Sebastian Eustațiu. În calitate de comandant al crucișătorului, a executat, împreună cu bricul *Mircea*, o recunoaștere a coastei Asiei și a Bosforului. În prezența ministrului de război, Dimitrie A. Sturdza, a condus un exercițiu de lansare a unei torpile, pe timp de zi și de noapte, ultima fiind o premieră pentru ofițerii specializați în arme sub apă.

Între 1 aprilie 1902 și 1 aprilie 1905 a funcționat la Administrația Centrală a Războiului.

La 1 aprilie 1905 a preluat comanda Diviziei de Mare și a crucișătorului *Elisabeta*. În iunie 1905, când cele trei nave de război ale flotei ruse din Marea Neagră – cuirasatul *Kneaz Potemkin Tavriceschi*, torpilorul *Tsuape* și torpilorul *Flagg* –, ale căror echipaje s-au răzvrătit, au ancorat în rada portului Constanța, Constantin Bălescu a fost pus într-o situație similară celei din 1892 cu pasagerul rus *Olga*, fiind obligat să-și asume libertatea de decizie într-o problemă delicată privitoare la debarcarea marinarilor în portul Constanța. În timpul unei convorbiri pe care a avut-o cu Matiușenko, conducătorul marinarilor revoluționari ruși, consultând „Codul internațional” potrivit căruia nu exista un tratat de extrădare cu Rusia, Bălescu a garantat viața și libertatea celor aproape 800 de marinari ruși, membri ai echipajelor răsculate, respingând în modul cel mai categoric orice posibilitate juridică de extrădare.

În anul 1906 a fost însărcinat să supravegheze recepția navelor și materialelor comandate în șantierele din Trieste și Londra. Ajuns în Trieste, în calitate de președinte al Comisiei

de supraveghere, la 19 iunie 1906 a înaintat locotenent-comandorului Angelo Frunzianescu un raport prin care anunța ruta pe care urma să se deplaseze pentru recepționarea materialelor necesare Marinei: Viena, unde urmau să fie preluate plăcile de cuirasă pentru monitoare, Pilsen, unde se construiau tunurile de 47 mm cu care urmau să fie dotate vedetele fluviale, Berlin, unde trebuia să studieze un nou proiect de torpilă automobilă fluvială prezentat de firma „Schwartzkopff” și Paris, unde fuseseră comandate tunuri la firma „St. Chamond” și mine la firma „Sautter Harlé”.

Într-un raport înaintat la 13 iunie 1907 Ministerului de Război se menționează că acesta se afla la Londra, recepționând, în urma încercărilor efectuate, vedetele fluviale construite în șantierul englez.

La 1 ianuarie 1908 a fost numit directorul Arsenalului Marinei din Galați, funcție pe care a îndeplinit-o până în 1911, simultan cu cea de comandant al Diviziei de Dunăre. Sub comanda sa, navele Diviziei de Dunăre au executat în timpul verii trageri de artilerie la Topalu și Mahmudia, au instalat baraje de mine și au participat la manevre care au avut drept scop pregătirea de luptă a echipajelor.

Începând cu 28 iunie 1911 a fost numit șeful Secției Marinei din cadrul Ministerului de Război, funcție pe care a îndeplinit-o atât în timpul campaniei militare din 1913, cât și în primul an de război, 1916-1917. „*În calitate de șef de stat-major al Marinei și-a îndeplinit serviciul mulțumitor, dar fără tragere de inimă. Orgolios, se apreciază singur prea favorabil, se crede neîndreptățit, nu are simțul realității. Orice funcție în*

marină i s-ar da, oricât de superioară ar fi o găsește inferioară înaltelor sale calități. În speranța că va simți realitatea când va avea răspunderea, îl propun la înaintare la gradul de contraamiral” – aprecia contraamiralul Sebastian Eustațiu, inspectorul general al Marinei.

Ca director al Serviciului Marinei din Marele Cartier General s-a implicat în elaborarea ordinii de bătaie, emiterea ordinelor de acțiune și aprovizionarea Marinei. „*În această calitate a participat la lucrările privitoare Marinei: pregătirea mobilizării pe timpul campaniei din Bulgaria. Un sfătuitor competent și luminat, ca auxiliar pentru execuție de toată nădejdea. În toate lucrările de mobilizare să fie consultat în ceea ce privește concursul marinei la transporturi, apărarea frontului în cooperarea marinei cu trupele de uscat pentru că are judecată dreaptă și idei precise. Vede just și departe*” – remarcă șeful Statului Major General, generalul Alexandru Averescu.

Prin Înaltul Decret Regal nr. 1 909 din 7 mai 1916, în calitate de director superior al Marinei în Ministerul de Război, a fost numit președinte al Comitetului Consultativ al Marinei.

În Primul Război Mondial a dirijat și îndrumat din Marele Cartier General acțiunile Marinei române pe fronturile Dunării și Mării Negre. Sub comanda sa, în vara și toamna anului 1917, când bateriile și artileria monitoarelor au bombardat cu multă eficacitate pozițiile inamice de la Tulcea și Galați,

Soldații voluntari înaintea festivității de depunere a jurământului militar la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”. (18 iunie 2012)

Marina a înregistrat succese. Prin misiunile îndeplinite în acest an de război, Marina a facilitat acțiunile operative ale armatei române, împiedicând trecerea Dunării de către inamic. În 1918, flota a participat la ocuparea porturilor dunărene și la scoaterea barajelor de mine. A fost președintele Comisiei Româno-Ruse și a semnat, la 14 ianuarie 1918, la Brăila, Convenția Specială a Comisiei de Armistițiu a Puterilor Centrale (Armistițiul de la Focșani), condusă de viceamiralul Hopmann.

În condițiile demobilizării marinarilor din Flota de operațiuni pe Dunăre, ministrul de Război a aprobat cererea sa în legătură cu întoarcerea în țară a echipajelor navelor noastre comerciale, închiriate flotei ruse pe perioada războiului, care se aflau la Sevastopol, baza principală a flotei ruse din Marea Neagră, ocupată de inamic.

Pe 1 iunie 1918, contraamiralul Constantin Bălescu a fost numit director superior și inspector general al Marinei.

În luna octombrie 1918, fiind decretată a doua mobilizare, la ordinul său navele au îndeplinit misiuni de capturare a materialului naval german și de alungare a echipajelor inamice.

În calitate de șef al Marelui Stat Major, generalul de corp de armată Constantin Prezan, aprecia: „*Contraamiralul Bălescu C. a fost însărcinat cu comanda marinei militare de la începutul campaniei, cum însă marina noastră a fost pusă, până acum în urmă, sub ordinea rusă, contraamiralul a îndeplinit mai mult o funcție de inspector al marinei, stând la M.C.G., serviciu de care s-a achitat prea bine. A fost delegat de M.C.G. în comisia de armistițiu, în ce privește chestiunile de apă, însărcinare de care s-a achitat în mod cât se poate de bine*”.

În baza Î.D.R. nr. 4 733/3.11.1920, la 1 noiembrie 1920 a demisionat, predând comanda Marinei pe 3 noiembrie 1920. În același an a funcționat pentru scurt timp ca președinte al Comitetului Consultativ al Marinei.

A fost membru al Societății Geografice Române, președinte al Cercului Militar și membru al Tribunalului Maritim. Prin Decizia Ministerială nr. 70 din 31 ianuarie 1924 a fost numit în Comisia pentru revederea și punerea în concordanță a Legii și Codului de jurisdicție al prizelor maritime.

A publicat numeroase articole în revistele de specialitate și a susținut conferințe precum „Războiul maritim”, „Navigație și hidrografie”, „Morala armatei”, „Filosofia armatei”, „Filosofia războiului”, „Fundamentul științific al ierarhiei”, care s-au bucurat de o unanimă apreciere. Împreună cu locotenent-comandorul Paul Rădulescu, a întocmit capitolele de marină pentru „Enciclopedia Română”, publicată de dr. Corneliu Diaconovici din însărcinarea și sub auspiciile Asociației pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român, în trei volume, la Editura W. Krafft din Sibiu, între anii 1898-1904.

A fost distins cu Ordinul „Medgidie”, în grad de ofițer, Ordinul „Coroana României” în grad de cavaler (1892), Ordinul bulgar „Sf. Alexandru” clasa a IV-a (1898), Ordinul „Coroana României” în grad de ofițer (Î.D. nr. 2 445/1900), Ordinul rus „Sf. Stanislav”, clasa a II-a (1901), „Semnul onorific de aur pentru serviciul de 25 de ani” (28 oct. 1904), Ordinul „Coroana României” în grad de comandor (1905), Ordinul austriac „Coroana de Fier” clasa a II-a (16 febr. 1909), Ordinul „Steaua României” în grad de cavaler (1912), Medalia „Avântul Țării” (1913), Ordinele ruse „Sf. Vladimir” clasa a III-a și „Sf. Ana” clasa a II-a cu spade și stea, Ordinul francez „Legiunea de Onoare” în grad de ofițer.

În anul 1929, la trecerea sa în neființă, căpitan-comandorul Octav Nedelcu sublinia: „*Amiralul Bălescu a reprezentat în Marină, în cea mai înaltă accepțiune, ideea de muncă, cinste și pricepere și toată lumea în Marină știe că el n-a avut partizani, ci numai admiratori ai acestei întreite valori*.” La rândul său, comandorul Ioan Bălănescu a precizat: „*El a pus jaloanele Marinei moderne, el a cules din cărți principiile și metodele tehnice, care aveau să formeze temelia de cunoștințe profesionale ale unei pleiade de ofițeri, care astăzi ocupă locuri de frunte în conducerea Marinei de război și Marinei comerciale. Marele său merit este că a căutat prin toate mijloacele ca pregătirea tehnică a ofițerilor să fie însoțită de o solidă instrucție și educație morală, întemeiată pe cultul datoriei și al patriei*”.

O stradă din București, puiorul de mine 274 și Școala de Aplicație a Forțelor Navale din Mangalia poartă numele său. ■

„De 120 de ani asigurăm pregătirea profesională și formarea continuă a personalului din Forțele Navale”

Interviu

Interviu cu domnul comandor Petrică Pîrvu, comandantul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale

Căpitan-comandor
ing. Mihai EGOROV

- La 1 noiembrie 2016, Școala de Aplicație a Forțelor Navale a împlinit 120 de ani de tradiție în instruirea echipajelor din marina militară. Ce reprezintă această tradiție pentru instituția dumneavoastră?

- De-a lungul existenței sale de 120 ani, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, suferind numeroase transformări, s-a dezvoltat continuu, aducându-și o contribuție importantă la formarea elitelor din Marina Română, reprezentând o valoare ce trebuie îmbogățită și dezvoltată, în raport cu cerințele unităților din Forțele Navale. Tradiția Școlii de Aplicație, acumulată prin eforturile generațiilor de instructori și a generațiilor de cursanți, merge mai departe prin munca depusă de către fiecare dintre cei care au alcătuit sau alcătuiesc echipajele acestei instituții. Cu inteligență, pricepere și determinare trebuie să intensificăm eforturile pentru a continua însușirea tainelor marinărești. Pentru a fi demni de înalta noastră este necesar să ne manifestăm recunoștința pe care le-o datorăm prin fapte care să îmbogățească tradițiile.

- Cum arată astăzi Școala de Aplicație?

- În prezent, la Școala de Aplicație a Forțelor Navale sunt întrunite condițiile unui învățământ militar de formare continuă de înaltă calitate, confirmarea acestei realități fiind faptul că absolvenții noștri au ocupat sau ocupă funcții de răspundere la bordul navelor, la începutul carierei, la comanda navelor, divizioanelor sau a marilor unități de marină, pe parcursul evoluției acestora în cariera militară. Paleta de specializări actuale, precum și profesionalismul cadrelor din această școală oferă soldaților, gradaților, maștrilor militari și ofițerilor - de la gradul de aspirant până la cel de căpitan - pregătirea necesară pentru a promova în carieră. Ceea ce ne dorim este, ca prin prestația noastră profesională, să sădim în sufletul cursanților noștri aceleași sentimente de respect pe care ni le-au insuflat, cu ani în urmă, profesorii noștri. Prin menținerea și îmbunătățirea facilităților, a bazei logistice didactice și de antrenament, eforturile noastre, ale celor ce lucrăm în Școala de Aplicație a Forțelor Navale, se îndreaptă permanent către asigurarea condițiilor necesare desfășurării unui învățământ militar de formare continuă de înaltă calitate. Provocările actuale, mai ales cele din domeniul militar, pot fi depășite doar dacă ne vom adapta permanent nevoilor acestei lumi aflate în continuă și rapidă schimbare, cu un grad ridicat de impredictibilitate și fluiditate.

- Ce pregătește Școala de Aplicație?

- De 120 de ani, noi asigurăm pregătirea profesională și formarea continuă a personalului din Forțele Navale, prin organizarea și desfășurarea în cele mai bune condiții a cursurilor de carieră și a cursurilor de nivel pentru ofițeri până

la cel de căpitan, maștri militari de marină, subofițeri, soldați și gradați profesioniști. Asigurându-le condiții optime de instrucție, învățământ, studiu și practică, de fiecare dată, le-am recomandat cursanților să folosească cu maximă eficiență timpul pe care îl petrec în această instituție, astfel ca împreună - de la profesor și instructor, la soldat și cursant - prin atitudine, profesionalism și perseverență, prin muncă și disciplină, să îndeplinim cu succes sarcinile și obiectivele propuse.

Soldații profesioniști urmează, aici, programul de formare, un program intens de instrucție individuală de bază și de specialitate, pe durata a 17 săptămâni, încastrând, la încheiere, posturile de luptă în unități ale Forțelor Navale. Conținutul programelor de instrucție, durata lor, obiectivele sunt proiectate și realizate în strictă dependență cu competențele și

capacitățile solicitate de atribuțiile funcționale ale postului sau funcției pe care vor fi încadrați. Militarilor le asigurăm însușirea ansamblului de cunoștințe și formarea deprinderilor și abilităților necesare, astfel încât să poată face față cerințelor operaționale, de luptător și specialist. Soldații și gradații profesioniști care s-au instruit în unitatea noastră au obținut rezultate bune și foarte bune la unitățile în care au fost încadrați la terminarea programului de instruire.

De-a lungul a 26 de săptămâni, deopotrivă aspiranții de la cursul de bază și instructorii depun eforturi comune pentru desăvârșirea pregătirii teoretice și practice dobândite în Academia Navală, pentru definitivarea formării inițiale a aspiranților, specializarea în armă și pregătirea pentru îndeplinirea atribuțiilor primei funcții din cariera militară. Ei se pregătesc pentru a avea răspunderi și atribuții multiple, legate de îndeplinirea misiunilor, de instruirea subordonaților, de menținerea în operativitate a tehnicii.

- Ce așteptări aveți de la aspiranții cursului de bază și de la militarii aflați la cursul de formare a soldaților profesioniști?

- Așteptările mele de la soldații profesioniști sunt legate de necesitatea de a se acomoda și de a se adapta la viața de militar. Asta înseamnă, în primul rând, să fie militari disciplinați și ordonați, să îndeplinească întocmai și la timp ordinele primite, să își însușească cunoștințele necesare pentru formarea ca buni luptători și să se formeze ca buni specialiști. Purtând cu demnitate și mândrie ținuta de marinar al Armatei României, le-am cerut întotdeauna să respecte legile țării și regulamentele militare, să îndeplinească misiunile încredințate.

Noi sperăm ca tot ceea ce acumulează aspiranții de la cursul de bază din punct de vedere teoretic și practic-aplicativ în Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral

Foto: Cristian VLĂSCEANU

Instrucție de front, în cadrul modului de pregătire militară generală a soldaților voluntari din Forțele Navale. (24 aprilie 2014)

Constantin Bălescu” va fi valorificat din plin în îndeplinirea atribuțiilor și responsabilităților funcției pe care sunt repartizați. Cunoștințele, priceperile și deprinderile pe care le dobândesc reprezintă câștigul personal al fiecăruia, forța ce va dăinui și le va oferi satisfacții depline pe parcursul afirmării profesionale. Sfatul meu pentru ei este de a manifesta o permanentă preocupare spre cunoaștere, perfecționare și performanță. Așteptările de la aspiranții sunt mari, unitățile și marile unități de marină așteptându-i să se integreze rapid și să aducă un suflu nou în mediul militar. Ei au datoria de a confirma potențialul mare de care au dat dovadă în pregătire și de a contribui prin rezultate la prestigiul Școlii de marină.

- Sunteți unitatea care formează soldații profesioniști și care îi familiarizează cu simbolurile naționale și ale armatei. Cât de importante sunt simbolurile?

- În istoria civilizației umane, simbolurile au ocupat întotdeauna un loc deosebit. Cred că avem cu toții datoria de a promova și cultiva acele elemente care ne apropie și ne individualizează, începând cu primii ani din viață. Copiii noștri, tinerilor pe care îi pregătim în Școala de Aplicație trebuie să le transmitem sentimentul de mândrie națională, mândria de a fi român și de a pune accent în educația tinerelor generații pe valorile naționale.

Drapelul național, alături de stemă, sigiliu și imn, constituie un însemn național de importanță deosebită al identității unei națiuni. Acest simbol, care vorbește într-o limbă tăcută și înțeleasă, ne pune în față trecutul și ne face să vedem viitorul, fiind „icoana patriei” și o moștenire sfântă și înălțătoare a credinței patriei. Drapelul de luptă simbolizează pentru toți militarii, onoarea, vitejia și gloria dobândite prin luptă. El ne reamintește trecutul glorios al poporului român în lupta pentru libertate și independență națională, precum și datoria fiecăruia dintre noi de a ne servi patria. Drapelul tricolor a fost onorat permanent, în el identificându-se fiecare generație cu trecutul, prezentul și viitorul neamului. Cuvintele „ONOARE ȘI PATRIE”, înscrise pe suportul steagului, reprezintă pentru noi toți cei care

Foto: Cristian VLĂSCEANU

Soldații voluntari din Forțele Navale, aflați la cursul de pregătire în cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, în poligon. (16 aprilie 2015)

servim țara îmbrăcați în haina militară, nu doar o lozincă ci însăși deviza noastră de viață.

La Școala de Aplicație a Forțelor Navale le insuflăm tinerilor cursanți și necesitatea de a-și cunoaște istoria, trecutul glorios al poporului român și faptul că nu trebuie să ne uităm eroii. Istoria României s-a scris cu multe sacrificii, iar fiecare palmă de pământ a patriei a fost apărată cu onoare și demnitate de către Armata Română. Alături de simbolurile naționale, drapel și imn, eroii ne legitimează în lume.

- Vorbind de Școala de Aplicație, nu putem să nu amintim de tradițiile marinărești pe care le păstrați și le promovați. Ce ne puteți spune despre acestea?

- Responsabilitatea cât și meritul asigurării performanțelor revin colectivului de comandă și instructorilor. Permanent, ne vom aduce contribuția la dezvoltarea spiritului marinăresc și al dragostei pentru meseria de marină, atât în rândul cadrelor militare cât și al soldaților profesioniști care parcurg diferite forme de pregătire în această instituție.

Foto: Cristian VLĂSCEANU

„Lucru pe hartă!”, la începutul cursului pentru prima funcție al aspiranților absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2014 „Constantin Brâncoveanu 300” la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia (29 septembrie 2014)

- Care sunt proiectele școlii la 120 de ani de la înființare?

- Noi, cei care ne desfășurăm astăzi activitatea în cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” suntem datori să ne amintim de eforturile înaintașilor noștri, să le mulțumim pentru moștenirea pe care ne-au lăsat-o și să-i asigurăm pe toți că instituția noastră va rămâne aceeași bornă de referință în cadrul învățământului de marină. Obiectivele noastre vizează organizarea și desfășurarea în cele mai bune condiții a cursurilor de carieră și a cursurilor de specializare, perfecționarea pregătirii profesionale prin cursuri de carieră a ofițerilor cu grade inferioare și maiștrilor militari și cursuri de specializare a ofițerilor, maiștrilor militari, soldaților și gradaților profesioniști și a personalului civil contractual în raport cu nevoile Forțelor Navale; participarea la formarea și dezvoltarea deprinderilor viitorilor subofițeri arma infanterie, specialitatea militară infanterie marină, în vederea îndeplinirii la un nivel profesional excelent a atribuțiilor primei funcții din carieră; implementarea standardelor NATO și a lecțiilor învățate în procesul de pregătire a personalului și structurii de forțe; menținerea tradițiilor de luptă și marinărești și promovarea imaginii Armatei României și Forțelor Navale prin exerciții, ceremonii și activități specifice.

Profesionalismul de care, absolvenții cursurilor organizate de noi, vor da dovadă, în unitățile în care vor merge, va reprezenta și cartea noastră de vizită.

- Un mesaj pentru cei care și-au desfășurat activitatea în această instituție, dar și pentru cei care se identifică acum cu Școala de Aplicație a Forțelor Navale?

- Tuturor celor care și-au desfășurat activitatea în această instituție, dar și celor care se identifică acum cu Școala de Aplicație a Forțelor Navale le adresez mulțumiri pentru valoroasa experiență și moștenire lăsată nouă. La acest moment aniversar le urez tuturor sănătate, putere de muncă și realizări de care să fie mândri. Le transmit un sincer „LA MULȚI ANI” și tradiționala urare marinărească, „Bun cart înainte!”.

Foto: Cristian VLĂSCEANU

Instrucție marinărească pe Lacul Mangalia în cadrul modului de pregătire militară de specialitate desfășurat de soldați voluntari la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia. (6 august 2014)

120 de ani de tradiție în instruirea echipajelor

Foto: Ionuț FELEA

Căpitan-comandor
ing. **Mihai EGOROV**

Vineri, 4 noiembrie 2016, Școala de Aplicație a Forțelor Navale din Mangalia, a aniversat 120 de ani de tradiție în instruirea echipajelor. În baza Înaltului Decret nr. 1093 din 26 februarie 1896, la Galați, pe lângă Depozitul Flotilei, s-a înființat Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină, cu durata studiilor de doi ani.

În aceeași zi cu aniversarea Școlii de Aplicație a avut loc ceremonia depunerii jurământului militar de către cei mai tineri militari din Forțele Navale. La activitățile de la Mangalia au participat reprezentanți ai Ministerului Apărării Naționale, comandanți de mari unități și unități din Forțele Navale, membri ai asociațiilor cadrelor militare în rezervă și retragere, părinți și rude ai soldaților profesioniști care în acea zi au jurat credință României.

Înființată în anul 1896 la Galați, Școala de Aplicație a Forțelor Navale a trecut în decursul timpului prin mai multe transformări și reorganizări, iar din anul 2008 funcționează în garnizoana Mangalia. Școala are două misiuni de bază formarea

Foto: Ionuț FELEA

Imnul național intonat de soldații profesioniști.

inițială și dezvoltarea profesională a soldaților profesioniști și perfecționarea pregătirii profesionale a ofițerilor cu grade inferioare și a maiștrilor militari de marină, în raport cu nevoile Forțelor Navale.

Viceamiralul dr. Alexandru Mîrșu, șeful Statului Major al Forțelor Navale: „Personalul militar și civil împreună cu colectivul de cadre didactice al

Școlii de Aplicație a Forțelor Navale vor avea și vor continua să aibă un rol primordial în dezvoltarea acestei instituții, în optimizarea proceselor instructiv-educative, a ariei curriculare, precum și în dezvoltarea bazei tehnico-materială pusă la dispoziția cursanților. Școala de Aplicație a Forțelor Navale are datoria să ducă mai departe tradițiile acestei instituții

Foto: Ionuț FELEA

Depunerea jurământului militar la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.

Aplicație a Forțelor Navale, Drapelul de luptă al instituției a fost decorat cu Emblemele de Onoare ale Forțelor Navale, Forțelor Terestre și Forțelor Aeriene Române.

Contraamiral de flotilă Tiberiu Frățilă, șeful Direcției Personal și Mobilizare din Statul Major General: „Pe frontispiciul Școlii de Aplicație scrie, «cunoașterea înseamnă putere»; de-a lungul anilor personalul care își desfășoară activitatea în această școală a dovedit mult profesionalism în pregătirea atât a ofițerilor de marină, dar și a soldaților profesioniști. Duceți mai departe tradițiile glorioase ale primei Școli de Aplicație pentru formarea sublocotenenților de marină, înființată în noiembrie 1896 sub comanda maiorului de atunci Constantin Bălescu, care ulterior a devenit comandantul Marinei Militare și a avut gradul de viceamiral. Dragi soldați profesioniști, ați depus astăzi Jurământul militar prin care v-ați legat față de patrie, față de tradițiile glorioase ale poporului român. Purtați în permanență în suflet culorile drapelului național, oriunde vă veți

Foto: Ionuț FELEA

Aspect din timpul festivităților organizate la împlinirea a 120 de ani de la înființarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

de învățământ și să-și concentreze eforturile pentru eficientizarea procesului instructiv-educativ pentru ca tinerii cursanți să facă față oricăror provocări bazându-se pe competențele însușite și aptitudinile dobândite pe tot parcursul anului de instrucție. Importanța momentului aniversar este întărită prin depunerea

Jurământului militar, moment cu o bogată încărcătură patriotică, morală și juridică pentru fiecare dintre tinerii aflați la începutul carierei în armată dar și pentru Forțele Navale care primesc astfel noi membri în marea familie a marinarilor militari”.

La ceremonia de împlinire a 120 de ani de la înființarea Școlii de

Foto: Ionuț FELEA

Foto: Dora-Elena SIMION

Aspect din timpul ceremonialului religios organizat la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia la împlinirea a 120 de ani de la înființarea instituției.

desfășura activitatea. Fiți mândri că faceți parte dintr-o armă de elită, din Forțele Navale Române și acolo unde vă veți desfășura activitatea, la nave sau în unități de uscat faceți dovada profesionalismului și a spiritului de echipă care caracterizează Forțele Navale și marinarii militari în general”.

Începând cu 4 noiembrie, 67 de tineri soldați profesioniști fac parte din echipajul Forțelor Navale Române. Ce reprezintă acest moment și ce

așteptări are conducerea Forțelor Navale de la aceștia? Viceamiralul dr. Alexandru Mîrșu, șeful Statului Major al Forțelor Navale: „Tinerii soldați profesioniști care astăzi au depus Jurământul militar sunt nădejdea și speranța Forțelor Navale și a Armatei României pentru viitor. Un moment solemn care s-a desfășurat în contextul sărbătoririi a 120 de ani de la înființarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale. Pentru tinerii militari care astăzi s-au legat atât din

punct de vedere sentimental, cât și juridic dar și ca statut, al cetățeanului acestei țări pentru a-și da sacrificiul suprem în situația în care țara o cere, avem speranța unui viitor mai bun, astfel încât să ne putem desfășura activitatea normal. La început de drum, îi sfătuiesc pe tinerii soldați să fie disciplinați, să aibă grijă de instruirea proprie, să respecte regulamentele și legile, să facă tot ce le este în putință, astfel încât să-și îndeplinească misi-

Foto: Ionuț FELEA

Decorarea Drapelului de luptă al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” cu „Emblema de Onoare ale Forțelor Terestre”.

unile care le vor fi încredințate”. După depunerea Jurământului militar, cei mai tineri soldați profesioniști din Forțele Navale au defilat în aplauzele rudelor și prietenilor; aceștia au putut apoi să viziteze spațiile de cazare și locurile de antrenament.

La 120 de ani de la înființare, Școala de Aplicație a Forțelor Navale rămâne un spațiu educațional important în peisajul învățământului militar. ■

Decorarea Drapelului de luptă al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” cu „Emblema de Onoare ale Forțelor Aeriene”.

Foto: Ionuț FELEA

Foto: Ionuț FELEA

Defilarea Drapelului de luptă al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

Aspiranții de azi, comandanții de mâine

Căpitan-comandor
ing. **Mihai EGOROV**

Îi întâlnim în unitățile de marină purtând la epolet, o baretă și Ochiul lui Nelson; unii mai timizi și mai stânjeniți, alții mai dezinvolți sau mai expansivi, mai interesați sau mai puțin interesați de ceea ce se întâmplă în jurul lor...sunt cu toții aspiranții marinei. Aspiranții de azi...comandanții de mâine, titlul unei rubrici din revista „Marina Română” și dincolo de el, o realitate pe care poate nu ar trebui să o ignorăm.

Vorbind despre aspiranții din promoția 2016, cineva spunea că așteptările conducerii Forțelor Navale de la ei sunt mari, dar era conștient că

și așteptările lor de la navele și unitățile din marină în care au fost repartizați sunt la fel de mari. Despre aspiranți sunt următoarele rânduri, despre visele, speranțele și așteptările lor odată intrați în familia marinei.

Aspirant – primul grad de ofițer din Forțele Navale a fost introdus în Marina Regală pe filieră franceză. Era o mândrie atunci să fii aspirant, așa cum era o mândrie să fii ofițer de marină, să fii admirat în uniforma albă de ceremonie, într-o societate în care parcă valorile erau apreciate.

Gradul a dispărut odată cu noua organizare a marinei de după 1948 și a fost reintrodus însă începând cu promoția 1998 a Academiei Navale

„Mircea cel Bătrân”. Între timp, tradiția se pierduse, lumea uitase aproape complet de existența aceluia grad – primul grad de ofițer fiind o bună perioadă de timp, doar cel de locotenent – așa că nu era un lucru prea pitoresc să vezi la începutul anilor 2000, un aspirant în unitate. Am făcut parte din prima promoție de aspiranți din marină și am văzut că nu a fost ușor pentru toți să accepte ideea că primul grad de ofițer este cel de aspirant și nu de locotenent – așa cum este percepția, mai mult sau mai puțin răutăcioasă uneori, încă și acum – asimilarea a fost mai ușoară doar pe măsură ce oamenii aveau răbdare să vadă dincolo de grad. Avem astăzi răbdare să-i cunoaștem...dincolo de aceste grade?

O întâmplare a făcut să-i văd îndeaproape pe aspiranții promoției 2016, în timpul procesului lor de formare în academie, la examene, în timpul marșului cu NȘ *Mircea* – borna în evoluția fiecărui ofițer de marină, nava care ne schimbă uneori fundamental modul în care privim lucrurile importante și viața în marină –, la examenul de licență, la cursul de bază de la Școala de Aplicație a Forțelor Navale sau la diferite activități extrașcolare. Am auzit foarte multe comentarii bune despre ei, dar și unele... mai puțin măgulitoare. Că nu știu una, că nu știu alta, că n-ar fi interesați de ceva în detrimentul noilor gadgeturi și lista poate continua.

Pe aspiranții din promoția 2016 i-am văzut și la ceremonia de deschidere a cursului de bază și le-am ascultat cu

atenție întrebările adresate în cadrul dialogului pe care l-au avut alături de contraamiralul de flotilă Tiberiu Frățilă, șeful Direcției Personal și Mobilizare din Statul Major al Forțelor Navale l-am urmărit cu atenție și la celelalte întâlniri pe care le-au avut cu locțiitorul șefului SMFN, contraamiralul de flotilă dr. Constantin Ciorobea, cu locțiitorul pentru resurse al șefului SMFN, contraamiralul de flotilă ing. Ioan Stănculescu, cu comandantul Flotei, contraamiralul de flotilă Daniel Căpățînă, cu conducerea Clubului Amiralilor, sau cu alți factori de răspundere din Forțele Navale; i-am văzut pe mare și la fluviu, acolo unde în mod normal își vor începe cariera de ofițer de marină. Aproape întotdeauna întrebările lor au relevat preocupări legate de cariera lor, au arătat un bun nivel de înțelegere, dar unul insuficient de informare asupra unor proiecte ale marinei, care arătau însă dorința lor de a-și găsi drumul în Forțele Navale și în armată; nu i-am văzut blazați, ci mai degrabă hotărâți să reușească.

Promoția 2016 va încadra în procent de 90% funcții la nave; dar, poate că ar trebui să acceptăm ideea că nu toți vor putea deveni foarte buni ofițeri de cart sau ofițeri secunzi la navele fluviale și poate ar trebui să-i sprijinim mai mult să-și găsească locul în Forțele Navale Române încurajându-i să-și urmeze vocația, să-și continue studiile și să se perfecționeze continuu.

În general ne plac comparațiile, între diferite elemente pentru că ne dau imaginea unei stări de fapt, a unor situații sau a profesionalismului

și valorii unor oameni. Cu siguranță în fiecare promoție există vârful în egală măsură în care există însă și excepții de la regulă, cei care nu s-au ridicat la nivelul așteptat în academie. Oare la ce raportăm așteptările noastre de la nivelul de pregătire al aspiranților din momentul absolvirii academiei sau al cursului de bază?... la nivelul nostru de cunoaștere și experiență de acum, la ceea ce credem sau vrem noi, prin prisma experienței că trebuie să facă sau să știe, sau la ceea ce știam fiecare dintre noi să facem la momentul absolvirii ANMB, la gândurile, speranțele și așteptările pe care le aveam fiecare dintre noi atunci?

Poate că dacă termenul de comparație ales va fi experiența noastră de acum, ei într-adevăr nu știu lucrul x, procedura y, manualul z, și lista poate continua. Și întrebarea legitimă ar fi... cine și când i-a învățat toate aceste lucruri pe care așteptăm să le știe și poate, astfel, să se analizeze profilul absolventului raportat la nevoile reale ale instituției, printr-un dialog între factorii de decizie, comenzile instituțiilor de învățământ și comandanții de unități. Dar dacă i-am compara cu cei care am fost noi la momentul absolvirii - eliminând acea aură de cei mai buni, pe care ne-o atribuim fiecare - ce am descoperi? Nu i-am găsi oare poate cel puțin la fel cum eram, noi cei de ieri? ... și poate de exemplu, chiar cu mai multe cunoștințe în domeniul tehnologiei moderne? Poate că aspiranții de astăzi nu sunt mai buni sau

mai răi decât am fost fiecare dintre noi la momentul absolvirii, mai interesați sau mai puțin interesați de anumite lucruri; iar în această lume în care comunicarea și viteza cu care se întâmplă totul sunt elemente definitorii, ni se întâmplă să uităm parcă de ele și nu reușim să captăm atenția unor tineri buni, dar, uneori, insuficient informați. Pentru că în definitiv, ne lipsește uneori dialogul cu ei, pentru a-i asculta, înțelege și a le da încredere – încredere că se pot dezvolta profesional și își pot construi o carieră de succes în Forțele Navale. Referindu-se la diferitele proiecte de acțiuni generate de Ministerul Apărării Naționale (VeteRuner; Camarazii etc.) cineva spunea că este mult mai important ca oamenii să le accepte din convingere decât impuse de un regulament militar. Poate că punându-i în dialog pe aspiranții de azi cu factorii de decizie, comandanții de azi, am descoperit tineri foarte buni, pasionați de pictură, de inventică, de jurnalism, logistică sau navigație; și prin sfaturi sau răspunsuri la întrebările care îi frământă, au fost ajutați să-și găsească **locul**, nu funcția în cadrul marinei.

Aspiranții au așteptări mari de la Forțele Navale, în egală măsură, însă în care și Forțele Navale au așteptări mari de la ei. Depinde de fiecare dintre noi să ni le înțelegem, să găsim balanța între aceste așteptări și realități, și să îi sprijinim să se dezvolte în interiorul echipajului Forțelor Navale.

Și, fără îndoială, aspiranții de azi, sunt colegii, subordonații, șefii noștri de azi și...comandanții marinei de mâine. ■

ETAPE CHEIE

Aspirant ing. Dora-Elena SIMION

În viața fiecărui om există perioade frumoase sau mai puțin plăcute, există obstacole sau drumuri line, existența în sine putând fi comparată cu un drum mai mult sau mai puțin sinuos. Orice element, fie că este vorba despre un obstacol ori despre o realizare, se metamorfozează în gânduri, amintiri și experiențe. Fiecare etapă reprezintă un cumul de trăiri și informații care ne ajută să ne dezvoltăm ca oameni și să ne „completăm” într-o oarecare măsură, personalitatea.

Un student militar în Academia Navală „Mircea cel Bătrân” parcurge patru ani deloc ușori, patru ani în care trebuie să învețe să își drămuiească timpul astfel încât să își rezolve obiectivele școlare, să se pregătească din punct de vedere militar și să învețe să îndeplinească un ordin. Pe lângă toate acestea, lăsând deoparte faptul că viața sa nu este deloc asemănătoare cu cea a unui student civil obișnuit, tânărul militar trebuie să își aloce timp și pentru el, și pentru pasiunile sale.

În timpul academiei există, la fel ca în viață, perioade mai aglomerate sau mai puțin aglomerate, cu precizarea că aspectul cazon este mult mai pregnant. O etapă de-a dreptul memorabilă o

reprezintă marșul de instrucție și de reprezentare de care studenții militari au parte la sfârșitul anului II de studii. Astfel, pe o perioadă ce poate diferi de la an la an, cadeții își desfășoară activitatea la bordul Navei Școală *Mircea*. Pentru a se obișnui cu viața la navă și cu ambarcarea, își petrec prima parte a practicii la cheu, în Portul Militar Constanța, iar cea de-a doua parte, și cea mai importantă, este constituită de

Aspect din timpul ieșirii pe mare al aspiranților de la cursul de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia, la bordul corvetei Contraaamiral Horia Macellariu. (16 septembrie 2016)

Foto: Dora-Elena SIMION

marșul propriu-zis. Mă opresc asupra acestui aspect din viața unui student militar care se pregătește să devină ofițer de marină, deoarece consider că produce o schimbare majoră în felul de a gândi și în modul în care privește lucrurile. *Mircea*, cu siguranță că, aduce un plus, impulsionează o maturizare, o atenție sporită față de propria persoană dar și față de cei din jur. Pe lângă coeziunea grupului și constituirea echipajului, lucru deosebit de important în microclimatul numit „navă”, cadeții au ocazia de a interacționa cu alte echipaje, culturi sau, pur și simplu, cu alte tipologii de oameni. Instrucția și pregătirea marinărească oferite la bordul navei școală sunt completate de efortul depus pentru a crea o imagine specială în jurul Forțelor Navale Române. Nava Școală *Mircea* constituie unul dintre cei mai renumiți ambasadori ai României, iar acest lucru este posibil și datorită cadeților care înțeleg, astfel, responsabilitatea pe care o au și importanța conturării vizibilității țării, prin locurile în care nava îi poartă.

Nava Școală *Mircea* poate reprezenta trecerea de la copilărie la maturitate, liantul între practica marinărească și ambarcațiunile sportive de mici dimensiuni – pe care studenții le tangentează la finele anului I – și

navele militare de luptă pe care încep să le cunoască în anul III. Întregul tablou al „Bricului”, compus din lucru în arboradă, carturi, zile petrecute pe mare, botez marinăresc și multe altele reprezintă amintiri de neuitat și ajută la formarea ofițerului de marină.

După acumularea unui bagaj de cunoștințe, în urma parcurgerii celor patru ani de academie, un tânăr aspirant începe să realizeze responsabilitățile pe care le incumbă meseria pe care și-a ales-o și importanța deciziilor pe care le poate lua și care se răsfrâng asupra întregului echipaj. Acum realizează faptul că în angrenajul numit „echipaj” reprezintă doar o roțiță, dar fără de care, rezistența echipei ar scădea și nava nu și-ar mai putea îndeplini misiunea.

Acum apare pe scena vieții un alt capitol compus din cele șase luni petrecute la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”. Această perioadă este liantul între studentul de ieri și ofițerul care trebuie să fie conștient de natura meseriei și de importanța activității

sale. Trecerea către responsabilizarea față de propria persoană și față de cei din jur se face rapid, prin prisma vitezei pe care o au lucrurile în zilele noastre. Tot acum se realizează prima legătură cu funcția aleasă, cu locul de muncă pentru care s-a optat și, mai ales, cu ceea ce înseamnă colectivul de la locul de muncă.

Aceste șase luni petrecute la Mangalia reprezintă o altă perioadă de învățare și chiar de adaptare la cerințele impuse de statutul de ofițer. Acum fiecare, ținând cont de specificul funcției pe care și-a ales-o, își canalizează energia spre a se pregăti, documenta și, mai ales, a se dezvolta din punct de vedere personal. Timpul este ireversibil, iar noi trebuie să fim conștienți de faptul că fiecare etapă, experiență, perioadă are un rol și un scop. Evoluția noastră corectă se concretizează doar prin muncă și perseverență. Un alt aspect constă în cunoașterea a cât mai multe informații dintr-un spectru cât mai vast de domenii. Informația conferă putere și, totodată, reprezintă cea mai importantă armă de care poate dispune un individ.

Astfel că perioada de timp petrecută la cursul de bază din Școala de Aplicație a Forțelor Navale este potrivită pentru a învăța, a cunoaște și a completa cunoștințele în domeniile de specialitate pentru a ne facilita integrarea rapidă la unități. Oportunitatea oferită de acest curs constă în timpul, resursele și disponibilitatea unor oameni de a ne oferi fragmente din timpul și cunoștințele lor; în acest context poziția noastră se fundamentează prin dorința și existența unei inițiative canalizată spre a cunoaște și a ne pregăti centrat pe ceea ce ne interesează.

Absolvenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2016, „Andrei Mureșanu 120” fac parte, astfel, din „buchetul” de cursanți care au trecut prin băncile Școlii de Aplicație a Forțelor Navale. Fiecare promoție este diferită, de la an la an cerințele se schimbă într-o oarecare măsură, așa că, această instituție se adaptează, se aliniază „din mers” cerințelor și reprezintă, de 120 de ani, un capitol definitoriu în pregătirea și formarea ofițerilor de marină militară. ■

Aspiranții absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2016 „Andrei Mureșanu 200” în timpul unei prezentări la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia (20 octombrie 2016)

Foto: Cristian VLĂSCĂANU

ASPECTE DIN ACTIVITATEA DESFĂȘURATĂ ÎN CADRUL ȘCOLII DE APLICAȚIE A FORTELOR NAVALE

29 octombrie 2011, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Comandorul Vasile Chirilă, comandantul instituției, rostind jurământul, după primirea Drapelului de luptă.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

24 aprilie 2014, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Instrucția tragerii, în cadrul modulului de pregătire militară generală a soldaților voluntari din Forțele Navale.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

26 octombrie 2016, fregata *Regele Ferdinand*, Marea Neagră.
Aspirantul Andrei Zamfir, ofițer de cart al navei, scurtând orizontul... cunoașterii.

Foto: Ionuț FELEA

16 septembrie 2016, corveta *Contraamiral Horia Macellariu*, Marea Neagră.
Comandorul Liviu-Auraș Coman, comandantul Divizionului 50 Corvete, transmițând aspiranților de la cursul de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia, obiectivele zilei de instrucție în cadrul ieșirii pe mare.

Foto: Mihai EGOROV

16 aprilie 2015, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Pregătirea tragerilor cu armamentul de infanterie, în cadrul modulului de pregătire militară generală a soldaților voluntari din Forțele Navale.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

28 iunie 2014,
Școala de Aplicație
a Forțelor Navale
„Viceamiral
Constantin Bălescu”,
Mangalia.
Generalul-locotenent
dr. Ștefan Dănilă, șeful
Statului Major
General, vizitând
expoziția de tehnică
militară, la finalul
ceremoniei de depunere
a Jurământului militar
al soldaților voluntari.

Foto: Cristian
VLĂSCLEANU

12 mai 2015,
Școala de Aplicație
a Forțelor Navale
„Viceamiral Constantin
Bălescu”, Mangalia.
Ședință practică
de învățare
a armamentului
de infanterie, în cadrul
modulului de pregătire
militară generală
a soldaților voluntari
din Forțele Navale.

Foto: Cristian
VLĂSCLEANU

29 septembrie 2014, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia. Maiorul Daniel Oaie, prezentând aspiranților absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2014 „Constantin Brâncoveanu 300”, detalii organizatorice privind desfășurarea cursului pentru prima funcție.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

2 martie 2012, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia. Contraamiralul de flotilă dr. Corneliu Bocai, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale înmânând certificatul de absolvire al cursului de formare pentru prima funcție, aspirantei Anca Ghidirim.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

6 august 2014,
Școala de Aplicație a
Forțelor Navale
„Viceamiral Constantin
Bălescu”, Mangalia.
Școala de rame,
în cadrul modulului
de pregătire militară
de specialitate
desfășurat de soldații
voluntari
din Forțele Navale.

Foto: Cristian
VLĂSCLEANU

2 martie 2012, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Family Photo la finalul programului de pregătire militară a soldaților voluntari din Forțele Navale.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

26 februarie 2016, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Family Photo la finalul cursului pentru prima funcție a aspiranților absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2015 „Regele Ferdinand 150”.
În centru, contraamiralul de flotilă dr. Gigi-Cristinel Uce, șeful Instrucției și Doctrinei din Statul Major al Forțelor Navale.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

6 decembrie 2016, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Family Photo cu aspiranții absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2016 „Andrei Mureșanu 200” aflați la cursul de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale. În centru, contraamiralul de flotilă Daniel Căpățînă, comandantul Flotei.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

11 noiembrie 2016, Dunăre, raion de instrucție în amonte de Brăila.
Aspiranții absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2016 „Andrei Mureșanu 200”, învățând modul de executare al tragerilor indirecte.

Foto: Ionuț FELEA

5 septembrie 2016, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Aspect de la deschiderea cursului de formare a soldaților profesioniști și a cursului de bază pentru aspiranți. De la dreapta la stânga: comandorul Marian Săvulescu, șeful Serviciului Instrucție și Doctrină din SMFN, contraamiralul de flotilă Tiberiu Frățilă, șeful Direcției Personal și Mobilizare din Statul Major General, comandorul Petrică Pîrnu, comandantul Școlii de Aplicație a Forțelor Navale.

Foto: Ionuț FELEA

5 septembrie 2016, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.
Contraamiralul de flotilă Tiberiu Frățilă, șeful Direcției Personal și Mobilizare din Statul Major General întâlnindu-se cu soldații profesioniști, aflați la începutul pregătirii în Forțele Navale.

Foto: Ionuț FELEA

15 septembrie 2016, Poligonul Mangalia.
Prima tragere de instrucție executată de aspiranții absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2016 „Andrei Mureșanu 200” în cadrul cursului de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale.

Foto: Ionuț FELEA

27 februarie 2015, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.

Contraamiralul de flotilă dr. Constantin Ciorobea, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale felicitând aspiranții la absolvirea cursului de formare pentru prima funcție.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

4 noiembrie 2016, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.

Viceamiralul dr. Alexandru Mîrșu, șeful Statului Major al Forțelor Navale adresându-se asistenței la aniversarea a 120 de ani de la înființarea Școlii de Aplicație a Forțelor Navale.

Foto: Ionuț FELEA

26 octombrie 2016, fregata Regele Ferdinand, Marea Neagră.

Aspiranții de la cursul de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” instruindu-se în utilizarea mijloacelor individuale de salvare.

Foto: Ionuț FELEA

26 octombrie 2016, fregata Regele Ferdinand, Marea Neagră.

Aspiranții de la cursul de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” instruindu-se pentru lupta împotriva focului pe timpul unui exercițiu de antrenament pe mare.

Foto: Ionuț FELEA

20 octombrie 2016, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.

Contraamiralul de flotilă ing. Ioan Stănciulescu, locțiitor pentru resurse al șefului SMFN, întâlnindu-se cu aspiranții absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2016 „Andrei Mureșanu 200” aflați la cursul de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

1 decembrie 2016, Piața Republicii, Mangalia.

Defilarea efectivelor Școlii de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, la finalul ceremoniei organizate de Ziua Națională a României.

Foto: Daniel OAI

ȘCOALA DE APLICATIE A FORTELOR NAVALE

▲ 19 octombrie 2016, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia. Family Photo cu aspiranții absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2016 „Andrei Mureșanu 200” aflați la cursul de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale. În centru, Denisa Morariu-Tamaș, jurnalist și comandorul Marian Săvulescu, șeful Serviciului Instrucție și Doctrină din SMFN.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

◀ 10 noiembrie 2016, Colegiul Militar Național „Dimitrie Cantemir”, Breaza. Dialog între elevii colegiului și aspiranții absolvenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, promoția 2016 „Andrei Mureșanu 200” la finalul activității de promovare a Forțelor Navale desfășurate în instituția de învățământ liceal.

Foto: Mihai VLAD

◀ 26 septembrie 2016, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.

Instrucție de front, în cadrul modulului de pregătire militară generală a soldaților voluntari din Forțele Navale.

Foto: Ionuț FELEA

▲ 24 aprilie 2013, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” Mangalia.

Ședință practică de învățare a armamentului de infanterie, în cadrul modulului de pregătire militară generală a soldaților voluntari din Forțele Navale.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

► 16 septembrie 2016, corveta *Contraamiral Horia Macellariu*, Marea Neagră.

Aspiranți de la cursul de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia, aflați la prima ieșire pe mare în calitate de ofițeri.

Foto: Dora-Elena SIMION

▲ 28 iunie 2014, Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, Mangalia.

Ridicarea Drapelului național în cadrul ceremoniei de depunere a Jurământului militar al soldaților voluntari.

Foto: Cristian VLĂSCLEANU

FORTELE NAVALE ROMANE